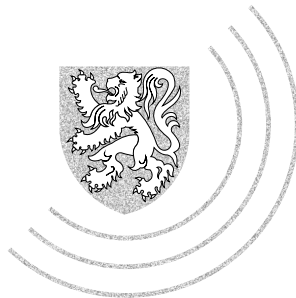

V L A A M S P A R L E M E N T

stuk **324** (2009-2010) – Nr. 1
ingediend op 19 januari 2010 (2009-2010)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met het Verdrag
tot herziening van het op 3 februari 1958 gesloten
Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie,
het Protocol inzake de voorrechten en immuniteiten
van de Benelux Unie en de Verklaring,
ondertekend in 's-Gravenhage op 17 juni 2008

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

1. Context

De integratie tussen de Benelux-landen startte toen België, Luxemburg en Nederland op 5 september 1944 een douaneovereenkomst ondertekenden. In die overeenkomst werd vastgelegd dat die drie landen aan hun buitengrenzen dezelfde tarieven hanteren en dat zij de douanerechten op de onderlinge handel afschaffen. De overeenkomst trad op 1 januari 1948 in werking. Op 3 februari 1958 ondertekenden de drie staten het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie, het zogenaamde Benelux-statuut.

De samenwerking tussen de partnerlanden was aanvankelijk gericht op het wegwerken van de handelsbelemmeringen aan de grenzen en op het waarborgen van het vrije verkeer van personen, goederen en diensten. Het was het eerste voorbeeld van een succesvolle economische integratie in Europa na de Tweede Wereldoorlog. De drie partners vervulden gedurende decennia een voorbeeldfunctie ten opzichte van de Europese integratie.

De Benelux-organisatie heeft zich voortdurend aangepast aan de evolutie in en buiten haar lidstaten. Zo is zij inhoudelijk meer geworden dan een organisatie voor economische samenwerking. Daardoor werden nieuwe en actuele beleidsdomeinen aangepakt op het gebied van veiligheid en duurzaamheid. De Benelux werkt daarbij soms parallel met de samenwerking in Europa, in of buiten de Europese Unie (EU). De Benelux heeft zich ook gereorganiseerd in functie van het defederaliseringsproces in België. Op 20 november 1995 heeft het Comité van Ministers van de Benelux de reorganisatie van de Benelux-werking in die zin aangepast.

Artikel 99, §1, van het Benelux-statuut bepaalt dat het voor een periode van 50 jaar gesloten wordt. Aangezien het statuut in werking getreden is op 1 november 1960, kan dit verdrag mits voorafgaande opzegging beëindigd worden op 31 oktober 2010. Deze vervaldag was de aanleiding om dit Benelux-statuut te wijzigen. De reden voor de wijziging is de versnelde evolutie van de internationale context, Europees en wereldwijd.

De Vlaamse Regering wil het hernieuwde Benelux-verdrag gebruiken om een meer dynamische invulling te geven aan de samenwerking tussen de Benelux-partners en als hefboom om de Vlaamse belangen binnen een uitdijende EU te verdedigen.

2. Inbreng van de Vlaamse overheid bij de opmaak van de internationale akten

2.1. *Op Vlaams niveau*

Op basis van de resultaten van een wetenschappelijke studie over de meerwaarde die een vernieuwd Benelux-verdrag kan bieden voor Vlaanderen, keurde de Vlaamse Regering op 27 oktober 2006 haar standpunt op hoofdlijnen goed en belastte zij de toenmalige buitenlandminister het regeringsstandpunt verder uit te werken en te verfijnen, en hiervoor een Werkgroep ad hoc op te richten.

Op 21 september 2007 heeft de Vlaamse Regering akte genomen van de conclusies van de werkgroep en haar standpunt aangevuld. De Vlaamse Regering wenste in het kader van de Benelux vooral samen te werken in de gewestelijke beleidsdomeinen zoals milieu, energie, wonen, ruimtelijke ordening en mobiliteit. Daarnaast vroeg de Vlaamse Regering de voortzetting van de samenwerking inzake jeugdbeleid. Zij benadrukte voorts het belang van de politieke samenwerking tussen de partners en van de structurering van hun externe relaties, in het bijzonder met buurregio's.

De Werkgroep ad hoc, waaraan Vlaamse vertegenwoordigers op intrafedeeraal en internationaal niveau deelnamen, kwam in oktober 2007 tot overeenstemming over het omschrijven van de bevoegdheden van de Benelux, van de vertegenwoordiging in haar instellingen en van de relaties van de Benelux met buurregio's. In april en mei 2008 bereikte de werkgroep overeenstemming over het formuleren van de Vlaamse doelstellingen bestemd voor het eerste werkprogramma, dit ter invulling van het nieuwe verdrag.

2.2. *Op intrafedeeraal niveau*

De Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB) boog zich op 12 december 2006 over de toekomst van de Benelux en over de planning van het Belgische voorzitterschap tijdens het eerste semester van 2007. Dit overleg leidde tot de conclusie van de voorzitter van de ICBB om de samenwerking voort te zetten door middel van het opmaken van een protocol dat het Benelux-statuut zou wijzigen, gericht op de vereenvoudiging van het bestaande verdrag en op de aanpassing ervan aan de Belgische staatsstructuur.

In de eerste helft van 2007 organiseerde de Federale Overheidsdienst (FOD) Buitenlandse Zaken een reeks intrafederale overlegvergaderingen met als voornaamste agendapunt de opmaak van een voor België vrijblijvende tekst tot wijziging van het Benelux-statuut. Hieraan participeerden voor de Vlaamse overheid een kabinetslid van de toenmalige minister bevoegd voor het buitenlands beleid en de Europese aangelegenheden en een ambtenaar van het Departement internationaal Vlaanderen (DiV).

Het eerste standpunt van de Vlaamse Regering en de conclusies in de Vlaamse Werkgroep ad hoc droegen bij tot de opmaak van het Belgische tekstvoorstel (de zogenaamde sneuveltekst). Deze tekst werd eind mei 2007 als een 'non paper' aan de twee partnerlanden ter bespreking voorgelegd.

Tijdens de ganse duur van de Benelux-onderhandelingen, van juli 2007 tot mei 2008, werden de onderhandelingsessies voorbereid in intrafederale vergaderingen, georganiseerd door de FOD Buitenlandse Zaken. Aan dit overleg namen de Vlaamse vertegenwoordigers actief deel, namelijk toenmalige kabinetsleden bevoegd voor het buitenlands beleid en twee ambtenaren van het DiV. Dezelfde twee ambtenaren namen eveneens actief deel aan de onderhandelingen op het niveau van de Benelux. In functie van de agenda van de onderhandelingsessies, namen zij er het woord.

3. Het verloop van de onderhandelingen op het niveau van de Benelux

Op 18 juni 2007 legde het Belgische voorzitterschap in Luxemburg namens de Benelux-landen een politieke verklaring af waarin de drie lidstaten uiting gaven aan hun wil om de samenwerking voort te zetten, maar dan wel aangepast aan de voortgang van de Europese integratie, aan de nieuwe wereldsituatie en aan de Belgische staatshervormingen.

Het Luxemburgse voorzitterschap van de Benelux gaf op 4 juli 2007 de start voor de eerste onderhandelingsronde. Op de agenda stonden de inhoud van het nieuwe verdrag, met de nadruk op de bevoegdheidsgrondslag van de Benelux, haar instellingen en de politieke samenwerking. Het voorzitterschap liet ook de gezamenlijke analyse toe van de zogenaamde sneuveltekst die België als eerste ontwerp voorgelegd had aan de partnerlanden. In de opeenvolgende sessies stelde het voorzitterschap nieuwe teksten voor met het oog op het sluiten van een wijzigend verdrag.

Eind 2007 stapten de delegaties, op Nederlands voorstel, af van dit concept en vervingen het door het sluiten van een eenvoudig en ruim kaderverdrag dat zou ingevuld worden door periodieke werkprogramma's. Het eerste werkprogramma zou als aanzet hiertoe bij een verklaring bij dit nieuwe verdrag gevoegd worden. Bovendien zou een bepaling in het kaderverdrag aan het Secretariaat van de Benelux de machtiging geven om met België

een zetelakkoord te sluiten, met als doel het secretariaat vooral fiscaal aantrekkelijker te maken voor niet-Belgen. Tot slot spraken de delegaties af om een beleidsverklaring op te maken die zou afgelegd worden naar aanleiding van de ondertekening van het verdrag.

Op 27 maart 2008 keurden de delegaties tijdens hun achtste onderhandelingssessie een geconsolideerde verdragstekst goed, met uitzondering van de volgende vijf punten waarvoor nog geen consensus bereikt werd:

1. de aanhef van het verdrag en de formules van ondertekening;
2. het behouden van de Economische en Sociale Raad van Advies (ESRA);
3. de Nederlandse nationaliteit van de secretaris-generaal van de Benelux;
4. het hoofdstuk betreffende de voorrechten en immuniteiten van het Secretariaat van de Benelux;
5. de termijn van benoeming van de secretaris-generaal.

In de negende sessie, op 25 april 2008, kwamen de delegaties tot de volgende consensus over de laatste vier punten:

1. de ESRA wordt afgeschaft;
2. de functie van secretaris-generaal wordt niet meer voorbehouden voor Nederland, voortaan staan de functies van secretaris-generaal en adjunct-secretaris-generaal open voor de drie nationaliteiten van de lidstaten;
3. voor de voorrechten en de immuniteiten op het grondgebied van de drie Benelux-lidstaten verwijst het nieuwe kaderverdrag naar een afzonderlijk protocol en het beperkt zich qua inhoud tot het toekennen van de internationale rechtspersoonlijkheid aan de Benelux Unie, bedoeld om bilaterale verdragen met staten te sluiten die het protocol aanvullen, met het oog op het verlenen van voorrechten en immuniteiten voor de hoofdzetel en andere vestigingen van de Unie;
4. de secretaris-generaal en de adjunct-secretarissen-generaal worden benoemd met een mandaat van vijf jaar, dat eenmaal kan vernieuwd worden.

Deze overeenstemming leidde in de tiende zitting van 16 mei 2008 tot de parafering van de ontwerptekst van het verdrag, het protocol en de verklaring betreffende de uitleg en de uitvoering van het verdrag. Over de politieke verklaring en het eerste werkprogramma beraadslaagden de delegaties uitvoerig, maar zij bereikten geen overeenstemming. De aanhef en de ondertekening konden evenmin definitief beslecht worden, omdat die meer overleg in de Belgische federatie vereisten. Bijgevolg zouden deze twee teksten en het procedurele aspect via correspondentie afgewikkeld worden.

4. Inhoud van de internationale akten

4.1. *Het Verdrag tot herziening van het op 3 februari 1958 gesloten Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie*

De keuze voor het concept van kaderverdrag heeft tot gevolg dat dit verdrag enkel strategische doelstellingen bevat die de Benelux zal nastreven (deel 1). Het verdrag bevat geen reeks bevoegdheden die nodig zijn om die doelstellingen te bereiken.

De drie hoofddoelstellingen zijn:

- het voortbestaan en de verdere ontwikkeling van een economische unie;
- de duurzame ontwikkeling;
- de samenwerking op het vlak van justitie en binnenlandse zaken.

De rechten en verplichtingen die voortvloeien uit deel 1 (Beginnelsen) en deel 3 (Bijzondere bepalingen betreffende bepaalde aspecten van de Economische Unie) van het Benelux-staatsuut (1958), blijven onverminderd van kracht, tenzij in dit verdrag anders bepaald wordt (verdragsartikel 4). Deze bepaling waarborgt de continuïteit in de Benelux.

Voorts bevat het verdrag 36 andere artikelen over:

- de instellingen van de Benelux (deel 2 van het verdrag);
- haar externe betrekkingen (deel 3);
- haar internationale rechtspersoonlijkheid, voorrechten en immuniteiten (deel 4);
- de Benelux Gemeenschappelijke Diensten (deel 5);
- de Benelux Organisatie voor de Intellectuele Eigendom (deel 6);
- overgangsbepalingen (deel 7) en slotbepalingen (deel 8).

4.2. *Het Protocol inzake de voorrechten en immuniteiten van de Benelux Unie*

Het protocol regelt de voorrechten en immuniteiten van de Benelux Unie en haar personeel, die zouden gelden op het ganse grondgebied van de Unie.

Het protocol bevat veel bepalingen die vergelijkbaar zijn met die van gemengde zetelakkoorden die België sluit met internationale organisaties.

De fiscale vrijstellingen van dit protocol zijn klassiek te noemen.

Voor het overige bevat dit protocol enkele bepalingen die de immuniteit van rechtsmacht betreffen. Deze immuniteit is functioneel. Zij is gebruikelijk in gemengde zetelakkoorden.

4.3. *De verklaring en het Gemeenschappelijk Werkprogramma 2009-2012*

De gevolmachtigde vertegenwoordigers van de verdragspartijen ondertekenden ook een verklaring die enkele bepalingen van het verdrag concreet invult of in verbinding brengt met andere Benelux-overeenkomsten.

Het werkprogramma als bijlage ervan bevat de doelstellingen die voor de Benelux-partners een beleidsprioriteit zullen vormen in de periode 2009-2012.

De verklaring wordt samen met het nieuwe verdrag en het protocol onderworpen aan de goedkeuring van het Vlaams Parlement. Het Gemeenschappelijk Werkprogramma 2009-2012 heeft geen bindende kracht en wordt daarom niet ter goedkeuring, maar ter informatie aan het parlement voorgelegd.

II. NADERE TOELICHTING VAN DE INTERNATIONALE AKTEN

1. Het Verdrag tot herziening van het op 3 februari 1958 gesloten Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie

Preamble

De verdragsluitende staten stellen vast dat zij, in het kader van de Benelux Economische Unie, op basis van het Verdrag van 3 februari 1958, en in de praktijk een dynamische invulling gegeven hebben aan hun onderlinge samenwerking in een zich wijzigende internationale context, waaronder de toenemende integratie binnen de EU.

Zij constateren ook dat zij op basis van hun onderlinge samenwerking met succes initiatieven ontplooid hebben, die bijgedragen hebben aan ontwikkelingen in internationaal verband en met name binnen de EU.

Andere vaststellingen zijn het feit dat de verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschap (EG) en van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (Euratom) geen beletsel vormen voor het bestaan en de voltooiing van een regionale unie tussen België, Luxemburg en Nederland. Hetzelfde geldt voor het feit dat België een federale staatsstructuur aangenomen heeft.

De verdragsluitende staten handelen vanuit het vaste voornemen hun samenwerking in de grensgebieden op velerlei terreinen te verdiepen en te versterken. Zij wensen hun onderlinge samenwerking voort te zetten en uit te breiden en daartoe een verdragsbasis te scheppen die op proactieve wijze kan ingevuld worden. Ten slotte uiten zij de wens, na de samenwerking in de douane-unie en in het verlengde van de Benelux Economische Unie, hun samenwerking in een ruimer verband voort te zetten in de Benelux Unie.

Deel 1 – Beginselen en doelstellingen

Artikel 1 bepaalt dat de verdragsluitende staten een Benelux Unie instellen met het oog op het bevorderen van hun gemeenschappelijke belangen en het welzijn van hun bevolking.

Artikel 2 stelt dat de Benelux Unie tot doel heeft de samenwerking tussen de verdragspartijen te verdiepen en uit te bouwen, opdat zij verder een voorttrekkersrol kan vervullen in de EU en de grensoverschrijdende samenwerking op alle niveaus kan versterken en verbeteren.

De Benelux Unie richt zich daarbij op drie hoofddoelstellingen:

- het voortbestaan en de verdere ontwikkeling van een economische unie die een vrij verkeer van personen, goederen, kapitaal en diensten omvat, en een afgestemd beleid betreft op economisch, financieel en sociaal gebied;
- de duurzame ontwikkeling;
- de samenwerking inzake justitie en binnenlandse zaken.

Artikel 3 bepaalt dat de Benelux Unie met het oog op de verwezenlijking van haar doelstellingen, periodiek een meerjarig Gemeenschappelijk Werkprogramma opstelt, waarin de prioriteiten van de samenwerking vastgelegd worden.

Het Werkprogramma betreft onder meer:

- de vervolmaking van de interne markt en de verwezenlijking van de Benelux Economische Unie, inclusief de verdere afstemming met andere beleidsvelden;
- de samenwerking op het vlak van milieu, natuur, landbouw en natuurlijke ruimte;
- het beleid inzake visa en immigratie, de politieke samenwerking, de samenwerking met betrekking tot het beheer van crises en de bestrijding van rampen en van fraude, onder andere op het gebied van belastingen;
- de samenwerking op andere gebieden, indien noodzakelijk voor de realisatie van de drie hoofddoelstellingen.

Artikel 4 stelt dat de rechten en plichten die voortvloeien uit de delen 1 en 3 van het Oprichtingsverdrag van 1958, onverminderd van kracht zijn, tenzij in dit verdrag anders bepaald wordt.

Deel 2 – Instellingen

De artikelen 6 tot en met 23 in dit deel 2 beschrijven de instellingen van de Benelux Unie en hun bevoegdheden.

Artikel 5 geeft een opsomming van de instellingen: het Comité van Ministers, de Ambtelijke Raad, de Raadgevende Interparlementaire Raad, het Gerechtshof en het Secretariaat-generaal.

Het Benelux Comité van Ministers draagt volgens artikel 6 zorg voor de toepassing van het verdrag, verzekert de verwezenlijking van de doelstellingen en bepaalt de richtsnoeren en de prioriteiten van de samenwerking in de Benelux Unie.

De taken van het Comité van Ministers zijn:

- het bepalen van de wijze van uitvoering van de verdragsbepalingen onder de vermelde voorwaarden; deze beschikkingen van het Comité verbinden de verdragsluitende staten;
- het vaststellen van het werkprogramma op basis van een gecoördineerd voorstel van het Secretariaat-generaal;
- het vaststellen van de begroting, het jaarplan en het jaarverslag van de Benelux Unie;
- het opstellen van overeenkomsten die voorgelegd worden aan de verdragspartijen;
- het doen van aanbevelingen ten behoeve van de werking van de Benelux Unie; de aanbevelingen verbinden de verdragsluitende staten niet;
- het geven van richtlijnen aan de Raad en het Secretariaat-generaal.

Artikel 7 regelt de samenstelling van het Comité. Het telt minstens één vertegenwoordiger op ministerieel niveau van elke verdragspartij. De samenstelling kan veranderen in functie van de agenda en van de verdeling van de bevoegdheden bij elke verdragsluitende staat.

Het Comité besluit met algemeenheid van stemmen waarbij elke verdragsluitende staat over één stem beschikt. De onthouding van een verdragsluitende staat verhindert niet dat een besluit genomen wordt (artikel 8). Het Comité komt minstens één keer per voorzitterschap bijeen; de vergaderingen worden bij toerbeurt voorgezeten door een Belgisch, Luxemburgs of Nederlands lid voor de duur van een kalenderjaar, ongeacht de plaats van vergadering (artikel 9). Het Comité kan ministeriële werkgroepen instellen, waaraan het bepaalde bevoegdheden kan overdragen (artikel 10), en het stelt zijn eigen reglement van orde vast (artikel 11).

Artikel 12 beschrijft de taken van de Benelux Raad:

- de vergaderingen en besluiten van het Comité van Ministers en de ministeriële werkgroepen voorbereiden;
- ambtelijke werkgroepen en commissies van onafhankelijke deskundigen instellen en opheffen; de Raad geeft hen indien nodig richtlijnen en zendt hun voorstellen naar het Comité;
- de uitvoering van de besluiten van het Comité verzekeren;
- bij het Comité voorstellen indienen, die de Raad voor de werking van de Unie nuttig acht.

Artikel 13 behandelt de samenstelling en het voorzitterschap van de Raad, die op dezelfde wijze opgevat worden als die voor het Comité van Ministers. Artikel 14 bepaalt dat de Raad zijn reglement van orde vaststelt.

Artikel 15 verwijst voor de samenstelling, de bevoegdheid en de werkwijze slechts naar de Overeenkomst van 5 november 1955 betreffende de instelling van de Raadgevende Interparlementaire Benelux Raad. Deze Interparlementaire Raad treedt in contact met het Comité van Ministers voor de vraagstukken die de werking van de Unie betreffen (artikel 16).

Artikel 17 houdt enkel de verwijzing in naar het Verdrag van 31 maart 1965 betreffende de instelling en het statuut van een Benelux Gerechtshof, dat de samenstelling, de bevoegdheid en de werkwijze van het Gerechtshof regelt.

Artikel 18 stelt dat het Secretariaat-generaal van de Benelux Unie gevestigd is in Brussel.

Artikel 19 gaat over het College van secretarissen-generaal dat bestaat uit een secretaris-generaal en twee adjunct-secretarissen-generaal, waarin de drie nationaliteiten van de lidstaten vertegenwoordigd zijn. Het College geeft leiding aan het Secretariaat-generaal en het bepaalt zijn interne taakverdeling. De leden van het College worden benoemd door het Comité van Ministers met een mandaat van vijf jaar, dat eenmaal kan vernieuwd worden.

De secretaris-generaal benoemt en ontslaat de personeelsleden van het Secretariaat-generaal. Hun statuut, hun aantal, de schalen van hun salarissen, toelagen en pensioenen, als ook hun andere arbeidsvoorwaarden worden vastgesteld door het Comité van Ministers op voorstel van de secretaris-generaal en na advies van de Raad (artikel 20).

Artikel 21 geeft een overzicht van de taken van het Secretariaat-generaal:

- een gecoördineerd voorstel doen voor het Gemeenschappelijk Werkprogramma;
- het secretariaat verzorgen en op administratief vlak de werkzaamheden coördineren van het Comité van Ministers, de ministeriële en ambtelijke werkgroepen, de Raad en de commissies van onafhankelijke deskundigen;
- het jaarplan van de Benelux Unie opstellen;
- voorstellen doen die nuttig zijn voor de uitvoering van het verdrag.

Het Comité van Ministers kan het Secretariaat-generaal andere taken opdragen.

Artikel 22 bepaalt dat de secretaris-generaal de jaarlijkse ontwerpbegroting van de instellingen opstelt en voorlegt aan het Comité van Ministers met begeleidend advies van de Raad.

De verdragsluitende staten regelen bij overeenkomst:

- het toezicht op de uitvoering van de begrotingen;
- het afsluiten van de rekeningen;
- het toekennen van de noodzakelijke voorschotten;
- de verdeling tussen de verdragsluitende staten van het nadelige saldo tussen uitgaven en ontvangsten.

De bepalingen van dit artikel zijn niet van toepassing op de Raadgevende Interparlementaire Benelux Raad en het Benelux Gerechtshof.

De secretaris-generaal zorgt voor de bekendmaking van de beschikkingen, het Gemeenschappelijk Werkprogramma, het jaarplan, het jaarverslag en de aanbevelingen in het Benelux Publicatieblad (artikel 23).

Deel 3 – Externe betrekkingen

Het Comité van Ministers bepaalt de uitgangspunten van de samenwerking met andere staten en deelstaten, vooral met de EU-lidstaten en regionale samenwerkingsverbanden van die lidstaten, indien dit de verwezenlijking van de doelstellingen van het Verdrag bevordert en in het bijzonder de voortrekkersrol in het bredere kader van de EU (artikel 24).

Bij het opstellen of uitvoeren van het Werkprogramma kan het Comité van Ministers besluiten tot samenwerking met de aangrenzende staten, deelstaten en bestuurlijke entiteiten (artikel 25).

Artikel 26 stelt dat artikel 6, tweede lid, onder (f), van toepassing is indien de uitvoering van de artikelen 24 of 25 een verdrag tussen een verdragsluitende staat en een derde staat of een deelstaat noodzakelijk maakt. Dit betekent dat zulke verdragen volgens de grondwettelijke procedures van de verdragspartijen in werking gesteld worden.

Het Secretariaat-generaal onderhoudt in overleg met de Raad betrekkingen met staten, deelstaten en andere bestuurlijke entiteiten, alsook met internationale organisaties en instellingen (artikel 27).

Deel 4 – Internationale rechtspersoonlijkheid, voorrechten en immuniteiten

Volgens artikel 28 geniet de Benelux Unie internationale rechtspersoonlijkheid met het oog op het verlenen van voorrechten en immuniteiten aan de Unie.

Artikel 29 bepaalt dat de voorrechten en immuniteiten die nodig zijn voor de uitoefening van de taken en het bereiken van de doelstellingen van de Benelux Unie, vastgelegd zijn in het bijgevoegde protocol. De secretaris-generaal is gemachtigd aanvullende overeenkomsten te sluiten met de staat waar de Benelux Unie haar zetel heeft of met een staat waar een entiteit gevestigd is die de Unie ingesteld heeft en door deze staat erkend is. Dergelijke aanvullende overeenkomsten worden, vóór hun ondertekening, voorgelegd aan het Comité van Ministers met een begeleidend advies van de Raad.

Deel 5 – Benelux Gemeenschappelijke Diensten

Artikel 30 biedt het Comité van Ministers de mogelijkheid Gemeenschappelijke Diensten in te stellen die wenselijk zijn voor de werking van de Unie. Het Comité bepaalt hun bevoegdheden, organisatie en werkwijze.

Deel 6 – Benelux-Organisatie voor de Intellectuele Eigendom

Artikel 31 bepaalt dat het statuut van de Organisatie geregeld is in het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom, ondertekend op 25 februari 2005 in Den Haag.

Deel 7 – Overgangsbepalingen

Het Comité van Ministers beslist welke beslissingen, aanbevelingen en richtlijnen vervallen zijn omdat zij geen toepassing meer vinden. De Commissies en Bijzondere Commissies die ingesteld zijn op basis van het verdrag van 1958, kunnen hun werkzaamheden voortzetten (artikel 32).

De secretaris-generaal en de adjunct-secretarissen-generaal genieten de diplomatieke voorrechten en immuniteiten, zolang daarin niet nader voorzien is door een aanvullende overeenkomst tussen de Benelux Unie en de staat waarin zij haar zetel heeft. De gerechtelijke immuniteit kan door het Comité van Ministers opgeheven worden (artikel 33).

Bij de inwerkingtreding van het verdrag is het derde lid van artikel 19 onverkort van toepassing op de secretaris-generaal die op het tijdstip van de ondertekening in functie is. Dit betekent dat de zittende secretaris-generaal op het ogenblik van de overgang naar het nieuwe verdrag, de termijn van vijf jaar van zijn of haar mandaat mag volmaken en dat hij of zij nog eenmaal een nieuw mandaat van dezelfde duur kan ontvangen (artikel 34).

Deel 8 – Slotbepalingen

Artikel 35 wijzigt de titel van het Benelux-statuuat van 1958 in ‘Verdrag tot instelling van de Benelux Unie’.

Artikel 36 beperkt de toepassing van het verdrag tot het grondgebied van België, Luxemburg en Nederland. Nederland houdt zich het recht voor in de overeenkomsten bedoeld in de artikelen 6, tweede lid, onder (f), en 26 – dit zijn verdragen die de Unie zou sluiten volgens de grondwettelijke bepalingen van de verdragspartijen – bepalingen in te lassen die van belang zijn voor de andere constituerende delen van Nederland.

Artikel 37 stelt dat de verdragsbepalingen zich niet verzetten tegen het bestaan, noch tegen een eventuele ontwikkeling van de Economische Unie tussen België en Luxemburg, voor zover de doelstellingen van die Unie niet bereikt zijn door de toepassing van dit verdrag.

Artikel 38 bepaalt dat het Nederlands en het Frans de officiële talen zijn van de instellingen van de Benelux Unie.

Volgens artikel 39 wordt het verdrag gesloten voor onbepaalde tijd. Het kan opgezegd worden met een termijn van drie jaar. De verdragspartijen overleggen in dat geval over de afwikkeling van lopende aangelegenheden. Een opzegging is echter niet mogelijk gedurende een periode van tien jaar na de inwerkingtreding van het verdrag.

Artikel 40 bepaalt dat de akten van bekrachtiging neergelegd worden bij de secretaris-generaal van de Benelux. Het verdrag treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand die volgt op de neerlegging van de derde akte van bekrachtiging.

2. Het Protocol inzake de voorrechten en immuniteiten van de Benelux Unie

Zoals bepaald in artikel 29 van het verdrag, worden de voorrechten en immuniteiten vastgelegd middels dit protocol.

Artikel 1 geeft een definitie van ‘kantoorruimten van de Benelux Unie’, ‘archieven’, ‘gastland’ en ‘officiële werkzaamheden’.

Artikel 2 legt de onschendbaarheid vast van de kantoorruimten, archieven en documenten. Het betreden van de kantoorruimten is slechts mogelijk mits toestemming van de secretaris-generaal, maar in geval van nood wordt deze toestemming geacht verkregen te zijn. Het betekenen van processtukken die betrekking hebben op een rechtsvordering tegen de Benelux Unie, vormt geen inbreuk op de onschendbaarheid.

Volgens artikel 3 geniet de Benelux Unie in het kader van haar officiële werkzaamheden immuniteit van rechtsmacht en van tenuitvoerlegging, behalve indien:

- zij in een bijzonder geval uitdrukkelijk afstand gedaan heeft van deze immuniteit;
- een door derden ingediende rechtsvordering betreffende personen of goederen niet rechtstreeks samenhangt met het officiële functioneren van de Benelux Unie;
- een door derden ingediende rechtsvordering betrekking heeft op schade veroorzaakt door een motorvoertuig dat toebehoort aan de Unie of namens haar gebruikt wordt, of in geval van een verkeersovertreding die met een dergelijk voertuig begaan wordt.

Activa, fondsen en tegoeden van de Benelux Unie zijn vrij van opvordering, inbeslagname, onteigening en beslaglegging en van elke vorm van administratieve of gerechtelijke dwang, behalve voor zover deze tijdelijk geboden zou zijn in verband met het voorkomen van ongevallen met motorvoertuigen van de Unie en het instellen van een onderzoek naar de toedracht van die ongevallen.

Voor haar officiële berichtgeving en het overbrengen van haar documenten geniet de Benelux Unie in elke verdragsluitende staat de meest gunstige behandeling. Er wordt geen censuur uitgeoefend op de officiële berichtgeving (artikel 4).

Artikel 5 verleent vrijstelling van alle directe belastingen aan de Benelux Unie, haar eigendommen, bezittingen en inkomsten bestemd voor officieel gebruik. Belastingen die begrepen zijn in de prijs van belangrijke aankopen, worden in de mate van het mogelijke en het toelaatbare door de verdragsluitende staten terugbetaald, of er wordt vooraf een vrijstelling verleend. Er wordt echter geen vrijstelling verleend voor diensten van openbaar nut (retributies). Goederen of diensten ten aanzien waarvan een vrijstelling verleend is, mogen uitsluitend aan de vrijgestelde bestemming onttrokken worden volgens de voorwaarden vastgelegd door het gastland dat de vrijstelling toegekend heeft.

De Benelux Unie geniet op het grondgebied van elke verdragsluitende staat dezelfde rechtsbevoegdheid als aan nationale rechtspersonen toegekend wordt. Zij kan onroerende en roerende goederen verwerven en vervreemden, alsook in rechte optreden. Zij wordt hiertoe vertegenwoordigd door de secretaris-generaal. Ingeval van een competentiegeschil waarbij de Benelux Unie als partij optreedt, is het gerecht van de staat waar de Unie haar zetel heeft, bij uitsluiting bevoegd (artikel 6).

Artikel 7 kent aan de vertegenwoordigers van de verdragsluitende staten en hun plaatsvervangers, raadgevers en deskundigen bij vergaderingen en de reis naar en van de vergaderplaats, volgende voorrechten en immuniteiten toe:

- immuniteit van arrestatie en gevangenhouding, en inbeslagneming van persoonlijke bagage, behalve wanneer zij op heterdaad betrapt worden;
- vrijstelling van rechtsvervolging, ook na beëindiging van hun missie, maar deze vrijstelling geldt niet in geval van verkeersovertredingen of van schade veroorzaakt door het gebruik van een motorvoertuig;
- onschendbaarheid van officiële papieren en documenten;
- het recht codes te gebruiken en documenten of correspondentie te ontvangen per speciale koerier of in een verzegelde tas.

Artikel 8 bepaalt de voorrechten en immuniteiten van de secretaris-generaal, de adjunct-secretarissen-generaal en de personeelsleden van de Benelux Unie:

- zij genieten immuniteit van rechtsmacht voor handelingen verricht in de uitoefening van hun functie, met inbegrip van uitspraken en geschreven teksten, maar ook voor hen geldt de immuniteit niet bij verkeersovertredingen en bij schade ingevolge het gebruik van een motorvoertuig;
- zij zijn vrijgesteld van elke verplichting tot militaire dienstplicht;
- zij genieten onschendbaarheid van hun officiële papieren en documenten;
- zij genieten voor henzelf, hun samenwonende echtgeno(o)t(e) of geregistreerde partner en inwonende kinderen ten laste, dezelfde uitzonderingen op de maatregelen inzake inreisbeperkingen en registratie van vreemdelingen, als de personeelsleden van internationale organisaties;
- zij ontvangen voor henzelf, hun samenwonende echtgeno(o)t(e) of geregistreerde partner en inwonende kinderen ten laste in tijden van crisis dezelfde repatriëringfaciliteiten als personen die met een diplomatieke zending belast zijn.

Naast de in artikel 8 vastgelegde voorrechten en immuniteiten genieten de secretaris-generaal en de adjunct-secretarissen-generaal de voorrechten en immuniteiten die toegekend worden aan het hoofd van een diplomatieke zending, respectievelijk aan de leden van het diplomatieke personeel. De toepassing van de belastingen naar het inkomen en naar het vermogen op de inkomsten en vermogenbestanddelen wordt geregeld in aanvullende overeenkomsten (artikel 9).

Op grond van artikel 10 genieten deskundigen die optreden namens en voor rekening van de Benelux Unie tijdens hun reizen, immuniteit van rechtsmacht en onschendbaarheid van officiële papieren en documenten.

De verdragsluitende staten moeten de nodige maatregelen treffen om de binnenkomst van deskundigen te vergemakkelijken (artikel 11).

De verdragsluitende staten zijn volgens artikel 12 niet verplicht de in de artikelen 7, 8 en 9 bedoelde voorrechten en immuniteiten toe te kennen aan hun eigen onderdanen en aan personen die op hun grondgebied verblijven bij het begin van hun werkzaamheden in de Benelux Unie,

Artikel 13 verplicht de opheffing van immuniteiten als zij de normale rechtsgang beletten.

Artikel 14 stelt dat de Benelux Unie voortdurend samenwerkt met de verdragsluitende staten om de goede rechtsbedeling te bevorderen, de naleving van de politievoorschriften en de voorschriften met betrekking tot de volksgezondheid, de arbeidsinspectie of andere wetten te verzekeren, en misbruiken van de voorrechten en immuniteiten te voorkomen. De voorrechten en immuniteiten zijn niet bedoeld om de betrokkenen een persoonlijk voordeel te verschaffen. De Benelux Unie, de secretaris-generaal, de adjunct-secretarissen-generaal, de andere personeelsleden en de deskundigen moeten zich houden aan de regelgeving van de verdragsluitende staten.

Elke verdragsluitende staat behoudt zich het recht voor alle voorzorgen te treffen die nodig zijn in het belang van zijn veiligheid (artikel 15).

De verdragsluitende staten dragen geen internationale aansprakelijkheid voor daden of nalatigheden van de Unie of haar personeelsleden (artikel 16).

Het protocol is niet van toepassing op de Raadgevende Interparlementaire Benelux Raad en het Benelux Gerechtshof (artikel 17).

Artikel 18 beschrijft de regeling van geschillen over de uitlegging of de toepassing van het protocol.

3. De Verklaring bij het Verdrag en het Werkprogramma 2009-2012

Naast het verdrag en het protocol, hebben de gevolmachtigde vertegenwoordigers van de verdragsluitende staten en de deelstaten van de Belgische federatie een verklaring ondertekend die enkele bepalingen van het verdrag concreet invult of in verbinding brengt met andere overeenkomsten van de Benelux, teneinde de politieke sturing, de vernieuwing en de continuïteit in de Benelux-werking te verzekeren.

Dit is het geval met de volgende onderwerpen:

- het Gemeenschappelijke Werkprogramma;
- het voorzitterschap van het Benelux Comité van Ministers;
- de vertegenwoordiging in de Benelux Raad;
- de contacten tussen de verdragsluitende staten en de Benelux Unie;
- de aanvullende overeenkomsten met betrekking tot de voorrechten en immuniteiten;
- de begroting.

Het Werkprogramma als bijlage ervan bevat de doelstellingen die voor de Benelux-partners een beleidsprioriteit zullen vormen in de periode 2009-2012. Het Programma is ingedeeld in drie hoofdstukken die overeenkomen met de hoofddoelstellingen van het

kaderverdrag, namelijk economie, duurzame ontwikkeling en veiligheid. De concrete acties en hun financiering zullen vastgelegd worden in het eerste jaarplan dat het Comité van Ministers goedkeurt.

III. PROCEDUREVERLOOP EN ADVIEZEN

1. Gemengde aard en ondertekening van het Verdrag, het Protocol en de Verklaring

Tijdens zijn vergadering van 22 juni 2007 besloot de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de ICBB, dat de drie akten die ter goedkeuring voorliggen, van gemengde aard zijn. Zowel de federale overheid als de gewesten en de gemeenschappen oefenen hierbij hun bevoegdheden uit. De inhoud is duidelijk gemengd van aard met betrekking tot de federale overheid en de gewesten, wegens de focus op economische integratie en duurzaamheid. De betrokkenheid van de gemeenschappen is beperkter, maar is niettemin aan de orde, bijvoorbeeld wegens het sociale aspect van de economische unie en van de duurzame ontwikkeling (verdragsartikelen 2 en 3).

De WGV stelde in 2007 zijn beslissing uit over de ondertekeningsformule. De Vlaamse vertegenwoordiger deelde niettemin mee dat de Vlaamse Regering eerder al besloot tot de medeondertekening. De WGV nam evenmin een beslissing over de afzonderlijke betrokkenheid van de Franse Gemeenschapscommissie in Brussel (FGC/COCOF), mede wegens het verzet van de Vlaamse vertegenwoordiger.

Voor deze twee kwesties vond een specifieke vergadering van de WGV plaats op 6 mei 2008. In deze bijeenkomst werd overeengekomen dat de federale overheid démarches zou ondernemen ten opzichte van de Nederlandse overheid, waarbij de medeondertekening door de deelstaten van België zou bepleit worden. De vertegenwoordigers van de Franse Gemeenschap en het Waalse Gewest wierpen de kwestie van de FGC/COCOF niet meer op.

Aangezien de ICBB niet samenkwam tussen de bovenvermelde vergaderingen van de WGV en de ondertekening van het verdrag en de andere twee akten, is er over het gemengde karakter en de ondertekeningsformule formeel geen politieke beslissing getroffen. Informeel werd de beslissing echter wel genomen. De WGV kwam immers samen met de vertegenwoordigers van de respectieve ministers. Geen enkele overheid betwistte het gemengde karakter met betrokkenheid van gewesten én gemeenschappen. Over de medeondertekening werd een akkoord bereikt via contacten tussen de betrokken ministers en overleg tussen de federale overheid en de Nederlandse bewindslieden.

De ondertekening vond plaats in 's-Gravenhage op 17 juni 2008. Naast die van de twee partnerlanden en de federale overheid, werden de handtekeningen geplaatst van de minister-president van de Vlaamse Regering en van de ministeriële vertegenwoordigers van de andere gemeenschappen en gewesten.

2. Ondertekening van het intrafederale Samenwerkingsakkoord met betrekking tot de vertegenwoordiging van België in de instellingen van de Benelux Unie en de daarmee verband houdende standpuntbepaling en coördinatie

De Vlaamse Regering besloot de start van de instemmingsprocedure voor het verdrag, het protocol en de verklaring afhankelijk te maken van het ondertekenen van een specifiek samenwerkingsakkoord met betrekking tot de Benelux Unie. Op 21 september 2007 hechtte de Vlaamse Regering haar goedkeuring aan het actualiseren van de oriëntaties in de Vlaamse standpuntbepaling over de voortzetting van de Benelux Economische Unie. Naar aanleiding hiervan, sprak de regering zich uit voor het sluiten van een intrafederaal samenwerkingsakkoord, dat de principes voor de vertegenwoordiging en de afstemming van het standpunt in de Benelux Unie zou bepalen. Het intrafederale kaderakkoord

van 30 juni 1994 over de vertegenwoordiging van België bij de internationale organisaties waarvan de werkzaamheden betrekking hebben op gemengde bevoegdheden, dat ook op Benelux van toepassing is, voldoet immers niet voor de Vlaamse deelneming aan de Benelux-werking. Dit kaderakkoord laat onvoldoende ruimte aan het autonome optreden van een internationaal bevoegde deelstaat als Vlaanderen. Dit is des te meer manifest bij een organisatie met een beperkt aantal lidstaten, zoals de Benelux. Die specifieke positie van Vlaanderen in de Benelux moet zich vertalen in een doorwerking van die autonomie tot in de werking van alle instellingen van de Benelux Unie en tot op het ministeriële niveau. Deze infrafederale en internationale context rechtvaardigde het sluiten van een specifiek samenwerkingsakkoord met betrekking tot de nieuwe Benelux Unie.

Het beoogde samenwerkingsakkoord werd ondertekend op 5 juni 2009. Het treedt in werking op dezelfde dag als het voorliggende Verdrag tot herziening van het in 1958 gesloten Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie.

Deze overeenkomst met de federale overheid en de andere gefedereerde overheden, is een samenwerkingsakkoord in de zin van artikel 92bis, §1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd. Dit specifieke samenwerkingsakkoord regelt de standpuntbepaling en de vertegenwoordiging van België in de instellingen van de Benelux Unie, evenals de daarmee verband houdende voorbereiding. Die beleidsacties komen toe aan de respectieve regeringen, hun leden en hun diensten.

Hier volgt een bondige toelichting. De Benelux-dienst in de FOD Buitenlandse Zaken zorgt ervoor dat elke bevoegde overheid meteen nauw betrokken wordt bij de voorbereiding, de standpuntbepaling en de vertegenwoordiging in de Belgische delegatie, zowel op technisch als op ministerieel vlak. Daartoe richt het samenwerkingsakkoord een intrafederaal overlegplatform op. Vóór iedere vergadering van het Comité van Ministers en van de Raad van de Benelux of op verzoek van een bevoegde overheid, organiseert de Benelux-dienst telkens een vergadering van dit overlegplatform.

Ter informatie van het Vlaams Parlement, is een kopie van het samenwerkingsakkoord bij deze memorie van toelichting gevoegd.

3. Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV)

In zijn advies van 15 juni 2009 (nr. 2009/18) sluit de SARiV zich graag aan bij het ontwerp van instemmingsdecreet. Dit beleidsadvies is bij de memorie van toelichting gevoegd.

De SARiV maakt in zijn advies eerst een stand van zaken op, waarbij achtereenvolgens de achtergrond van de samenwerking in de Benelux, het oorspronkelijke kader, de Benelux Politieke Samenwerking (BPS) en de mogelijkheden voor een hervorming van de Benelux aan bod komen. In het tweede luik analyseert en becommentarieert de SARiV het nieuwe Verdrag, waarbij de adviesraad dieper ingaat op de BPS, het werkprogramma, het potentieel voor Vlaanderen en het intrafederale samenwerkingsakkoord. Tot slot formuleert de SARiV zijn conclusies en doet de raad zeven aanbevelingen aan de Vlaamse Regering.

De Vlaamse Regering antwoordt op dit advies, maar zij meent niet meer in te moeten gaan op de huidige werking van de Benelux. De regering beperkt zich tot de vooruitzichten die het nieuwe Verdrag tot instelling van de Benelux Unie biedt of kan bieden. Zij antwoordt op de toekomstgerichte commentaar en de daaraan gekoppelde aanbevelingen van de SARiV.

Wat de nodige focus van de Benelux Unie betreft, beseft de Vlaamse Regering dat de inhoud van de periodieke werkprogramma's die houding mee zullen moeten bepalen. Het is daarom nodig dat de Vlaamse beleidsprioriteiten in die werkprogramma's zo nauw-

keurig als mogelijk is, aan bod komen. De regering zal tijdens de voorbereiding van de programma's de meerwaarde van de plurilaterale Benelux Unie als leidraad voor haar bijdrage daarin aannemen, bijvoorbeeld met betrekking tot de grensoverschrijdende samenwerking. Het ligt voor de hand dat de Benelux Unie zonder enige meerwaarde geen eigen rol te spelen heeft. Dat zal meestal het geval zijn voor de bilaterale samenwerking van Vlaanderen met Nederland, respectievelijk met het Groothertogdom Luxemburg. Hetzelfde geldt voor de Benelux-samenwerking met buurregio's (Benelux plus): de Benelux moet een specifieke meerwaarde inhouden die het Vlaams bilaterale beleid ten opzichte van die regio's overstijgt. Of de laboratoriumfunctie van de Benelux voor de EU effectief zal blijven bestaan, zal in hoge mate afhangen van de verdere ontwikkeling in de EU, vooral nu de institutionele verdragen van Lissabon (2007) in werking getreden zijn.

Aangaande de versterking van de politieke sturing, merkt de Vlaamse Regering op dat het voorliggende verdrag met zijn verruiming tot de beleidsvelden milieubescherming, welzijn, justitie en binnenlandse zaken, meer kansen biedt op die sturing. In het bijzonder is de strategische doelstelling van de duurzaamheid een actueel beleidsthema in binnen- en buitenland, waarvoor de Vlaamse overheid een belangrijke bijdrage kan leveren. De regering herinnert er niettemin aan dat het sluiten van een verdrag één zaak is en het toepassen ervan een andere. Tijdens het toepassen van het nieuwe verdrag zullen inderdaad een aantal externe factoren een invloed hebben, waarop de Benelux geen of weinig vat heeft. De politieke houding van de regeringsleden in de Benelux en van hun vertegenwoordigers zal ook door die factoren mee bepaald worden.

Tot slot meent de Vlaamse Regering dat het intrafederale samenwerkingsakkoord over de standpuntbepaling en de vertegenwoordiging in de Benelux Unie een kansrijke basis biedt voor de Vlaamse overheid. Ook dit akkoord biedt echter kansen die in concrete resultaten omgezet moeten worden. Het enige aandachtspunt qua organisatie van de Unie, dat de Vlaamse overheid rest om adequaat deel te nemen aan de besluitvorming en de werking van de Benelux Unie, is de opmaak van de huishoudelijke reglementen van het Benelux Comité van Ministers en de Benelux Raad. Die reglementen moeten de verdragsrechtelijk bepaalde rol van de Vlaamse Regering en die van haar vertegenwoordigers vrijwaren.

4. Advies van de Raad van State

In zijn advies van 15 oktober 2009 (referte 47.054/1) maakt de Raad van State slechts één opmerking, waarbij hij verwijst naar het nieuwe verdragsartikel 23: de Raad van State beveelt aan dat de regels die in het Benelux Publicatieblad verschijnen voortaan ook in het Belgisch Staatsblad bekend gemaakt worden. De Vlaamse Regering neemt deze aanbeveling ter harte. Zodra het verdrag in werking treedt, zal de Vlaamse overheid hierover beraadslagen met de partners in de Benelux en met het Secretariaat-generaal van de Unie, om in dit verband een gezamenlijke beslissing te nemen die moet leiden tot een nog effectiever rechtsverkeer.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

**Voorontwerp van decreet houdende instemming met
het Verdrag tot herziening van het op 3 februari 1958 gesloten Verdrag
tot instelling van de Benelux Economische Unie,
het Protocol inzake de voorrechten en immuniteiten van de Benelux Unie, en
de Verklaring,
ondertekend in 's-Gravenhage op 17 juni 2008**

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Institutionele Hervormingen,
Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw,
Zeevisserij en Plattelandsbeleid;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Het Verdrag tot herziening van het op 3 februari 1958 gesloten Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie, het Protocol inzake de voorrechten en immuniteiten van de Benelux Unie, en de Verklaring, ondertekend in 's-Gravenhage op 17 juni 2008, zullen volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken,
Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw,
Zeevisserij en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Het Verdrag tot herziening van het op 3 februari 1958 gesloten Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie, het Protocol inzake de voorrechten en immuniteiten van de Benelux Unie en de Verklaring, ondertekend in 's-Gravenhage op 17 juni 2008, zullen volkomen gevolg hebben.

Brussel, 8 januari 2010.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS